

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **X. s. r. o., so sídlom v M.**, zastúpenej advokátom *Mgr. P. P., so sídlom v M.*, proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, ul. Nová č. 13**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/9666-55611/2008/992016-r zo dňa 25. júna 2008, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/127/2008–41 zo dňa 07. júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/127/2008–41 zo dňa 07. júla 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/228/9666-55611/2008/992016-r zo dňa 25. júna 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 555,11 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť do rúk advokáta *Mgr. P. P.* do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Martin č. 666/231/28683/08/Ďan zo dňa 07. mája 2008. Daňový úrad Martin (ďalej len „správca dane“) zastavil konanie vo veci odvolania žalobkyne proti dodatočnému platobnému výmeru správcu dane č. 666/231/6836/08/Ďan zo dňa 31. januára 2008, ktorým správca dane vyrubil žalobkyni rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2005 v sume 666.198,- Sk.

Krajský súd v Žiline pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“), svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správca dane pri vydaní rozhodnutia zo dňa 07.05.2008 o zastavení odvolacieho konania proti dodatočnému platobnému výmeru postupoval v súlade so zákonom, pretože odvolanie daňového subjektu neobsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Správca dane preto vyzval žalobkyňu na doplnenie odvolania. Žalobkyňa výzvu správcu dane zo dňa 07.04.2008 prevzala dňa 14.04.2008 a lehota na doplnenie odvolania jej uplynula dňa 29.04.2008. Na následky nevybavenia výzvy bola žalobkyňa upozornená.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal napriek jeho úspechu v konaní, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, zotrúvajúc na svojich námietkach uvedených v žalobe. Uviedla, že krajský súd pochybil, pretože dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkala krajskému súdu, že sa stotožnil s postupom žalovaného v daňovom konaní, ktorým žalovaný odňal žalobkyni možnosť vykonať navrhnuté dokazovanie, pričom poukazovala na článok 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21.09.2009 na odvolanie žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že odvolanie žalobkyne neobsahuje žiadne nové skutočnosti, prípadne námietky,

pre ktoré by mal byť napadnutý rozsudok zrušený. Uviedol, že žalobkyňa v odvolaní uvádza námietky, ku ktorým sa žalovaný už vyjadril vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.02.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a X. OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Predmetom konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/228/9666-55611/2008/992016-r zo dňa 25. júna 2008, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Martin č. 666/231/28683/08/Ďan zo dňa 07.05.2008 o zastavení odvolacieho konania vedeného proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Martin č. 666/231/6836/Ďan zo dňa 31.01.2008 z dôvodu, že žalobca nevyhovel výzve správcu dane na odstránenie väd odvolania.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 1 ods. 2 zákona o správe daní podľa tohto zákona sa postupuje, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 46 ods. 4 zákona o správe daní odvolanie musí obsahovať:

- a/ presné označenie prvostupňového orgánu,
- b/ presné označenie odvolávajúceho sa,
- c/ číslo konania, prípadne číslo rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje,
- d/ uvedenie rozporu s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia,

e/ dôkazy k tvrdeniam uvedeným v odvolaní, ak sa v odvolaní nenamieta len rozpor s právnymi predpismi,

f/ navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 46 ods. 5 zákona o správe daní odvolanie možno podať do pätnástich dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Ak neobsahuje podané odvolanie zákonom predpísané náležitosti, vyzve prvostupňový orgán odvolávajúceho sa na jeho doplnenie s poučením, v akom smere musí byť doplnené a o následkoch nevyhovie výzve a určí na to primeranú lehotu, najmenej pätnástich dní. Ak vyhovie odvolávajúci sa tejto výzve v plnom rozsahu, považuje sa odvolanie za včas a riade podané. Ak nevyhovie odvolávajúci sa výzve v lehote určenej vo výzve, prvostupňový orgán odvolacie konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania je odvolenie prípustné.

Zastavenie konania je jednou z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom. Dochádza k nemu v prípadoch ustanovených v správnom poriadku alebo v osobitných zákonoch z dôvodov, ktoré bránia pokračovať v konaní. Pri zastavení konania je správne konanie skončené skôr, než sa dospeje k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Keďže dôvody na zastavenie konania sú vymedzené taxatívne, ak sú splnené zákonné podmienky, správny orgán nemá inú možnosť. Voľná úvaha je v podstate vylúčená. Súčasťou odvolania by malo byť aj označenie dôkazov.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi a orgánmi verejnej správy od začiatku konania a za podmienok ustanovených zákonom. Túto pomoc poskytujú súdy, orgány verejnej správy a na zmluvnom základe aj advokáti. Uvedená ústavná zásada je premietnutá v § 2 ods. 1 a 2 zákona o správe daní ako jedno zo základných pravidiel konania. Podľa citovaného ustanovenia sú daňové orgány povinné poskytovať pomoc a poučenia daňovým subjektom, ktorých sa konanie týka, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Ustanovenie § 46 ods. 5 zákona o správe daní predstavuje špecifickú formu pomoci účastníkovi daňového konania. Jej podstata spočíva v odstraňovaní nedostatkov odvolania, ak nemá predpísané náležitosti.

V jednoduchých prípadoch správny orgán v súčinnosti s účastníkom konania odstráni nedostatky podania bezodkladne. V ostatných prípadoch na ich odstránenie vyzve, pričom

mu na tento účel určí primeranú lehotu. Zároveň ho poučí, aké dôsledky môže mať neodstránenie nedostatkov pre ďalší priebeh konania.

Znenie § 46 ods. 5 zákona o správe daní má kogentný obsah, čo znamená, že v prípade, ak nedostatky odvolania nebudú v určenej lehote odstránené, správny orgán konanie zastaví.

Z obsahu spisu vyplýva, že hoci nemožno Daňovému úradu v Martine vytknúť, že by sa nepokúsil o odstránenie väd podania žalobcu (predloženie dôkazov, a to výpovede Mgr. P. ako svedka, listinné dôkazy, kópie regionálneho denníka N. na ktoré sa žalobca v odvolaní odvoláva), treba mu však vytknúť, že podľa citovaných zákonných ustanovení a zásad nepostupoval dôsledne. Z obsahu odvolania podaného proti dodatočnému platobnému výmeru vyplýva, že žalobkyňa dôkazy v zmysle § 46 ods. 4 písm. e/ zákona o správe daní síce označila, avšak tieto k odvolaniu nepripojila. Napriek tomu, že ide o odvolanie proti dodatočnému platobnému výmeru, ktorým správca dane vyrúbil žalobkyňi rozdiel dane z príjmov právnických osôb v sume 666.198,- Sk, ktorý vznikol neuznaním nákladov vo výške X..500.000,- Sk, z tohto jej odvolania, ako aj z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že žalobkyňa na podporu svojich tvrdení nie je schopná tieto dôkazy predložiť. Bolo preto podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, neúčelné zo strany správcu dane takéto dôkazy od žalobkyne požadovať s tým, že v prípade ich nepredloženia bude konanie zastavené. Vzhľadom na to, že v daňovom konaní dôkazná povinnosť zaťažuje daňový subjekt (§ 29 ods. 8 zákona o správe daní), nepredloženie dôkazu na podporu svojich tvrdení zo strany daňového subjektu, môže mať za následok prípadné nepriaznivé rozhodnutie vo veci. Nemôže byť však v žiadnom prípade dôvodom pre zastavenie konania.

Podľa názoru najvyššieho súdu v zmysle ustanovenia § 46 ods. 4 písm. e/ zákona o správe daní, za náležitosti odvolania treba považovať len také dôkazy na ktoré odvolateľ poukazuje a ktorými môže disponovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 250ja ods. X. veta prvá OSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní budú správne orgány postupovať tak, aby žalobkyňa neutrpela ujmu na svojich právach a v konaní o odvolaní žalobkyne podanom proti rozhodnutiu Daňového úradu Martine č. 666/231/28683/08/Ďan zo dňa 07. mája 2008 postupovať podľa ustanovení § 47 a § 48 zákona o správe daní.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 5 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v zmysle ich vyčíslenia právny zástupcom, ktorý uplatnil náhradu poskytnutej právnej služby za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2008 (prevzatie a príprava a podanie žaloby na súd) vo výške 1/13 výpočtového základu za tento rok, t. j. 2 x po 48,63 eura, plus 2 x paušál po 6,30 eura, (§ 11 ods. 1 - do 03.05.2009, § 11 ods. X., § 14 ods. 1 písm. a/ a d/, § 15 ods. 1, § 16 ods. X. a 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov – ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z. z.), za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2009 (účasť na pojednávaní krajského súdu v Žiline dňa 07.07.2009 a podanie odvolania dňa 14.08.2009) vo výške 1/6 výpočtového základu za tento rok, t. j. 115,90 eura, plus paušál 6,95 eura, (§ 11 ods. X., § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), plus DPH v sume 67,55 eura ako aj náhradu za súdne poplatky v sume 132,- eura (2 x 66,- eura), všetko spolu v sume 555,11 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť do rúk Mgr. P. P. do troch dní v zmysle § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júna 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková